

de acceptere den Ændring, Højre har indsat i Landstinget, den Ændring, der gaar ud paa, at Købstæderne og Kjøbenhavn skulle ind under et ministerielt Formynderskab paa et Punkt, hvor de ikke hidtil have været det ifølge Praksis og ifølge gældende ministerielle Fortolkninger? Det er Spørgsmaalet: ville de acceptere Højres Ændring uden Sværds slag, eller ville de føre Forslaget tilbage til den Skikkelse, det havde her for en Maaned siden? Det er det, der foreligger, og jeg kan ikke se, at der kan være noget i Vejen for, at de føre Forslaget tilbage til den Skikkelse, de selv gav det med deres Regerings Tilslutning for en Maaned siden, og saa lade Sagen gaa endnu en Gang til Landstinget og se, om der ikke var Mulighed for, at faa Sagen løst, uden dette Tilbageskridt, som Landstinget har indført, siden vi sidst havde denne Sag til Forhandling.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg vil blot sige, at der her er Tale om at stemme for eller imod det Ændringsforslag, som blev stillet af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. Christensen), og som jeg anbefaler at stemme imod, men der er ikke Tale om at stemme imod det, som vi for en Maaned siden stemte for, aldeles ikke. Der er Tale om at stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger, jeg kan gerne sige klarere, end det forelaa den Gang, Ministeren i sin Tid indbragte Forslaget, thi der var den Gang aldeles ikke rørt ved Købstadkommunernes eller Kjøbenhavns Stilling. Saa have imidlertid de ærede Medlemmer med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i Spidsen fremdraget Spørgsmaalet om specielt Kjøbenhavn, men i øvrigt ogsaa Købstædernes Berettigelse og Beføjelse til paa dette Omraade at indtage samme Standpunkt, som de have indtaget til Dato. Derved er Spørgsmaalet blevet rejst, og saa siger jeg, at man kan gerne tvistes om, hvorvidt man er gaaet vidt nok med Hensyn til at give Købstadkommunerne og Kjøbenhavn en større eller mindre Udvidelse af den Ret, det ærede Medlem mener, de have, men en Ting synes jeg, vi kunne være enige om, og det er, at efter dette i Landstinget forandrede Forslags Bestemmelse er der ingen Ting at tvistes om. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds rejste i sin Tid Spørgsmaal om, hvorvidt der nu er gjort Indskrænkninger i Kjøbenhavns og Købstadkommunernes Ret eller ikke, og saa sagde de i Lands-

tinget: det ville vi have klaret, og saa have de klaret det. Saa er det, jeg anbefaler at tage det, det kan der i hvert Fald ikke tvistes om. Maa jeg sige til Slutning, at det ærede Medlem kan gøre sig al den Flid, han vil, for at bevise, at det, der her foreligger, skal være et Tilbageskridt fra det bestaaende, saa ville dog alle kunne se, at der her gives Kommunerne større Ret, og selvfølgelig er det ikke et Mistillidsvotum til Kommunalbestyrelserne fra dem, der stemme derfor. Naar der er Tale om to Forslag, hvoraf det ene gaar videre end det andet, stemme de, der ville gaa mindst vidt, mod den Ret, som det andet Forslag vil give, og derfor er det et Mistillidsvotum. Men i det Øjeblik, der kun foreligger det ene, der foreligger her, og som er en Udvidelse af den bestaaende Ret, kan der ikke være Tale om et Mistillidsvotum, tværtimod.

Zahle: Jeg skal ikke indblande mig i de saglige Spørgsmaal, som her ere til Forhandling, fordi jeg synes, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) er blevet saa udmærket fyldstgørende imødegaaet af den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Kultusminister. Men jeg skal som Svar paa de Angreb, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds rettede paa mig, blot gøre en almindelig Bemærkning, som jeg beder det ærede Medlem opfatte som en virkelig venskabelig Henstilling. Der er en Slags Mennesker, som alle Sagførere gøre Bekendtskab med i den første Maaned, de have aabnet deres Kontor. Det er Kverulanter. De komme op den ene efter den anden til enhver ung Sagfører og forklarer ham, at de have en stor Retssag, og at han, naar han vil lade sig engagere til at føre den, og han har Held med sig, kan gøre en glimrende Forretning. Sagføreren bliver jo glad derved, men efterhaanden som han kommer til at tale nærmere med den vedkommende, opdager han, at denne har et skævt Syn enten paa den bestaaende Ret eller de af ham udviklede faktiske Forhold. Den Slags Mennesker er som sagt Kverulanter, det er dem, der altid klage og altid have et skævt Syn paa de foreliggende Forhold. Den Skade, hvoraf de lide, er den samme, som er udviklet i den moralske Fabel om den slæmme Dreng, der af og til smed sig ned og skreg op om, at han havde brækket sit Ben. Saa kom medlidende Mennesker ham til Hjælp og opdagede hans Træskhed, at han slet ikke fejlede noget. Det passerede flere